

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Robeco Hollands Bezit NV, Robeco Duurzaam Aandelen NV, Robeco Safe Mix NV, Robeco Solid Mix NV, Robeco Balanced Mix NV, Robeco Growth Mix NV, Robeco Life Cycle Funds NV, Robeco Afrika Fonds NV, Robeco Global Stars Equities, Robeco All Strategy Euro Bonds, Robeco High Yield Bonds, Robeco Property Equities

Strona przeciwna: Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG, należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „ryнку regulowanego” w rozumieniu tego przepisu obejmuje system obrotu, w ramach którego wielu agentów obsługujących fundusze i brokerów reprezentuje, odpowiednio, otwarte fundusze inwestycyjne i inwestorów, i którego jedynym celem jest wspieranie tych funduszy inwestycyjnych w wywiązywaniu się z ich zobowiązań do wykonania zleceń udzielonych im przez inwestorów w zakresie kupna i sprzedaży jednostek uczestnictwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 14.3.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Président de l’Autorité de la concurrence / Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE) i in.

(Sprawa C-671/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — Artykuł 42 TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 2200/96 — Rozporządzenie (WE) nr 1182/2007 — Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 — Praktyki antykonkurencyjne — Artykuł 101 TFUE — Rozporządzenie nr 26 — Rozporządzenie (WE) nr 1184/2006 — Organizacje producentów — Zrzeszenia organizacji producentów — Zadania tych organizacji i zrzeszeń — Praktyka ustalania minimalnych cen sprzedaży — Praktyka uzgadniania ilości wprowadzanych do obrotu — Praktyka wymiany informacji strategicznych — Francuski rynek cykorii]

(2018/C 022/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Président de l’Autorité de la concurrence

Strona pozwana: Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE), Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), Fraileg SARL, Prim’Santerre SARL, Union des endiviers, anciennement Fédération nationale des producteurs d’endives (FNPE), Soleil du Nord SARL, Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord), Association des producteurs d’endives de France (APEF), Section nationale de l’endive (SNE), Fédération du commerce de l’endive (FCE), France endives société coopérative agricole, Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP’Endives) société coopérative agricole, Marché de Phalempin société coopérative agricole, Primacoop société coopérative agricole, Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema), Valois-Fruits union de sociétés coopératives agricoles, Groupe Perle du Nord SAS, Ministre de l’Économie, de l’Industrie et du Numérique

Sentencja

Artykuł 101 TFUE w związku z art. 2 rozporządzenia Rady nr 26 dnia 4 kwietnia 1962 r. dotyczącego stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi, art. 11 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw, art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczącego stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r., art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1182/2007 z dnia 26 września 2007 r. ustanawiającego przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw, zmieniającego dyrektywy 2001/112/WE, 2001/113/WE i rozporządzenia (EWG) nr 827/68, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2826/2000, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 318/2006 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2202/96, a także art. 122 akapit pierwszy i art. 175 i 176 rozporządzenia nr 1234/2007, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 491/2009 z dnia 25 maja 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że:

- praktyki polegające na zbiorowym ustalaniu minimalnych cen sprzedaży, uzgadnianiu ilości wprowadzanych na rynek lub wymianie informacji strategicznych, takie jak praktyki rozpatrywane w postępowaniu głównym, nie mogą zostać wyłączone z przewidzianego w art. 101 ust. 1 TFUE zakazu karteli, w sytuacji gdy uczestniczą w nich różne organizacje producentów lub zrzeszenia organizacji producentów, a także podmioty, które nie są uznawane przez państwo członkowskie na potrzeby realizacji celu określonego przez prawodawcę Unii Europejskiej w ramach wspólnej organizacji danego rynku, takie jak organizacje zawodowe nieposiadające statusu organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub organizacji międzybranżowej w rozumieniu uregulowań Unii Europejskiej, oraz
- praktyki polegające na uzgadnianiu cen czy ilości wprowadzanych na rynek lub na wymianie informacji strategicznych, takie jak praktyki rozpatrywane w postępowaniu głównym, mogą zostać wyłączone z zakresu przewidzianego w art. 101 ust. 1 TFUE zakazu karteli, w sytuacji gdy uczestniczą w nich członkowie tej samej uznanej przez państwo członkowskie organizacji producentów lub tego samego uznanego przez państwo członkowskie zrzeszenia organizacji producentów i gdy praktyki te są bezwzględnie konieczne do realizacji celu lub celów wyznaczonych dla danej organizacji producentów lub dla danego zrzeszenia organizacji producentów zgodnie z uregulowaniami Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 7.3.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 22 listopada 2017 r. – Komisja Europejska / Bilbaína de Alquitranes SA i in.

(Sprawa C-691/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Środowisko naturalne — Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 — Klasyfikacja, oznakowanie i pakowanie niektórych substancji i mieszanin — Rozporządzenie (UE) nr 944/2013 — Klasyfikacja paku, wysokotemperaturowej smoły węglowej — Kategorie ostrej toksyczności wodnej (H400) i chronicznej toksyczności wodnej (H410) — Obowiązek staranności — Oczywisty błąd w ocenie]

(2018/C 022/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Talabér-Ritz i P.J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Bilbaína de Alquitranes SA, Deza a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica SA, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon, SGL Carbon SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem, C. Mereu i M. Gruncharcvi P. Sellar, advocate); Europejska Agencja Chemikaliów (przedstawiciele: N. Herbatschek, W. Broere i M. Heikkilä, pełnomocnicy), GrafTech Iberica SL (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu, K. Van Maldegem, i M. Gruncharcvi P. Sellar, advocate)